

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ ПИРАМИДА

Част 36 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

Седим в гаража на Кирето аз, Пешо, Драган и Бухала и пием мастика. Времето навънка топло, слънце пече — бе, кво да ви разправям — точно мастикарско време.

Пием си ние мастиката и аз предлагам:

— Искате ли — предлагам — да направим пирамида?

— Бе, ти си луд! — отвърщат и тримата. — На тая жега! Па и да не сме фараони, та да правим пирамиди!

— Не, бе! — викам им. — Не египетска пирамида, а такава като варненските!

— В никакъв случай! — още повече се дърпат те. — За такава работа се влиза в панделата!

Виждам, че пак не са ме разбрали правилно, и обяснявам бавно като на олигофрени:

— Не става дума — казвам — за финансова пирамида, а за мастикова! Обърнете внимание — мас-ти-ко-ва! А сега внимавайте! Значи аз поръчвам на Пешо една мастика. А той в отговор ми поръчва две. Драган също поръчва на Пешо една мастика. Пешо в отговор — две. Бухала и той — една мастика на Пешо. Пешо на Бухала — две. Разбрахте ли сега?

— Другите не знам кво са разбрали — вика Пешо, — обаче аз разбрах, че от цялата тая работа аз ще съм прекаран!

— Защо? — питам.

— Как, защо, бе, как защо?! — дръвчи се Пешо. — Проста аритметика — поръчвам шест мастики, а пия три.

— Това е само при първия кръг! — прекъсвам го. — Защото ще има и втори! Тогава вече ти ще си поръчал дванайсет мастики, а ще си изпил шест!

— Значи минавката е още по-чепата! — ядосва се Пешо. — Що ме правиш на баламурник!

Разбирам, че наистина имам работа с олигофрен и продължавам обясненията още по-бавно:

— Пешак, слушай внимателно и разсъждавай! След втория кръг ти наистина ще си поръчал дванайсет мастики и ще си изпил шест. Спор няма! Но за сметка на това всеки от нас Драган, Бухала и аз ще сме изпили само по четири мастики. Следователно ти, с твоите шест ще си пиян като релса, а ние с нашите четири все още ще сме кукурячета! При което, значи те хващаме и те занасяме у вас! Чакай, не

ме прекъсвай! Това днеска! Утре пирамидата се завърта! Всички викаме по една мастика на Бухала, той на нас — по две! После ние — още по една на Бухала, той на нас — по две! Накрая — Бухала пиян, ние трезви! И го носим у тях! На следващия ден...

— Ясно! — прекъсва ме Пешо. — Така съм навит!

Другите също се навиха.

И оттогава вече цяла седмица си правим пирамидката и си живеем заедно като първокласници. Днес — аз къркютук! Носят ме! Утре — Драган! Носим го! И пирамидата ни никога не рухва! Защото в основата ѝ стоят трезви и честни хора! А варненските пирамиди защо се разнебитиха? Защото там всеки мисли първо за себе си, ето затова! Не, дами и господа! Така здрави пирамиди не се правят! Ако не вярвате, питайте фараоните! И Драган, и Пешо, и Бухала!

— Ало, Кире, дай на всички по две мастики от мене!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.